

Як протидіяти домашньому насильству: коротко про те, який захист дітей передбачено новим Законом

«Якби ми не хотіли про це говорити, але дуже часто насильство, зокрема, насильство над дітьми, залишається прихованим: оскільки випадки насильства не виявляються, про них ніхто не звітує, ніхто не питає чи є, відповідно ніхто і не відповідає про те, так, насильство існує і, що найгірше, всі вважають, що проблеми не існують», заявив очільник Львівської юстиції Тарас Грень.

Відповідальність за те, щоб зробити приховане помітним, покладається на нас всіх: від органів влади, які приймають та забезпечують реалізацію законів про заборону насильства до окремих громадян, які просто не повинні мовчати, якщо вони стають свідками або мають підозру, що сталося насильство чи порушення прав людини.

Насильство проти дітей може мати різні форми, у тому числі домашнє насильство, воно завдає непоправимої фізичної та психологічної шкоди дітям.

У світі, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, близько 150 мільйонів дівчаток і 73 мільйони хлопчиків у віці до 18 років піддавалися насильству та експлуатації. Кожного року, **від 133 до 275 мільйонів дітей стають свідками епізодів агресивної поведінки між батьками.**

Якщо говорити про Україну, то у минулому році Верховна Рада ухвалила Закон "Про запобігання та протидію домашньому насильству", який набрав чинності з 7 січня 2018 року.

Відтепер, Законом передбачено таке поняття як **дитина-кривдник - особа, яка не досягла 18 років та вчинила домашнє насильство у будь-якій формі.**

Також, визначається те, хто така дитина, яка постраждала від домашнього насильства - це особа, яка не досягла 18 років та зазнала домашнього насильства у будь-якій формі або стала свідком (очевидцем) такого насильства;

Постраждала дитина має всі права постраждалої особи, реалізація яких забезпечується з урахуванням найкращих інтересів дитини, її віку, статі, стану здоров'я, інтелектуального та фізичного розвитку.

Цікавим є також і те, що, якщо у зв'язку із вчиненням домашнього насильства стосовно дитини вона не може проживати із своїми батьками, іншими законними представниками, на час подолання причин і наслідків домашнього насильства дитина може бути влаштована до родичів, у сім'ю патронатного вихователя, до центру соціально-психологічної реабілітації дітей, притулку для дітей служб у справах дітей, інших установ для дітей незалежно від форми власності та підпорядкування, в яких створені належні умови для проживання, виховання, навчання та реабілітації дитини відповідно до її потреб.

Захист прав та інтересів постраждалої дитини, у тому числі звернення до суду, представництво її прав та інтересів у суді, крім батьків та інших законних представників дитини, можуть здійснювати родичі дитини (баба, дід, повнолітні брат, сестра), мачуха або вітчим дитини, якщо вони не є кривдниками дитини, а також орган опіки та піклування.

Під час розгляду судом та/або органом опіки та піклування спорів щодо участі одного з батьків у вихованні дитини, визначення місця проживання дитини, відібрання дитини, позбавлення та поновлення батьківських прав, побачення з дитиною матері, батька дитини, які позбавлені батьківських прав, відібрання дитини від особи, яка тримає її у себе не на законних підставах або не на основі рішення суду, обов'язково беруться до уваги факти вчинення домашнього насильства стосовно дитини або за її присутності.

На час подолання причин і наслідків насильства дитина влаштовується до родичів або у сім'ю патронатного вихователя. Ключова умова – створення належних умов для проживання, виховання, навчання та реабілітації дитини.

Захист інтересів постраждалих дітей крім органів влади можуть здійснювати повнолітні родичі дитини, які не є кривдниками.

ПАМ'ЯТАЙМО: ТЕ, ЯКИМИ ВИРОСТУТЬ НАШІ ДІТИ, ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НАС.